

“Ik zie daar echt geen kwaad in!”

Een nadenkertje over meidenkleding

Het was een mooie, warme zomermiddag, en Iris genoot van de tijd met Marlies op een terrasje. Marlies was wel veel ouder dan Iris, die nog maar 16 was. Maar Marco en Marlies Hartman deden veel voor de jeugd in de plaatselijke gemeente. Als Iris van school naar huis ging kwam ze dicht langs het huis van de Hartmannetjes. Soms wipte ze dan gewoon even aan. Marlies was vroeger lerares geweest, en ze had soms echt nuttige tips als je met schoolproblemen zat. En je klon zo gezellig met haar kwebbelen.

Vandaag hadden Iris en Marlies ook bij een heerlijk kopje icecofee weer over van alles met elkaar gekletst. En veel gelachen. Maar nu leek het gesprek toch een wending te krijgen die Iris een beetje onprettig vond. Marlies rook zulke gevallen gewoon ... Maar je kon het haar eigenlijk nooit kwalijk nemen. Marlies zei: ‘Weet je, Iris, hoe je er de afgelopen keer bij de Bijbelclub bijliep...’ O, toen wist Iris al hoe laat het was... ‘Daar zie ik echt geen kwaad in, Marlies dat is gewoon de nieuwste mode; zo loopt iedereen er toch bij! Ik hoef toch niet alleen maar omdat ik Christen ben er bijlopen als in 1900? Ik mag me toch wel een beetje eigentijds en attractief kleden, of niet soms?’

‘Ja, Iris, dat mag je. Niemand verwacht van jou dat je je kleedt als in de Middeleeuwen. Maar als je rok veel te kort is, en als je de jongens wanneer je vooroverbuigt om je glas frisdrank te pakken inkijs biedt dan heeft dat wel degelijk iets te maken met je Christen-zijn’.

Waarom moest Marlies ook altijd zo duidelijke taal spreken... Eigenlijk was Iris nu niet meer echt helemaal overtuigd van haar argumenten. ‘Ja nou, zie je, als jongens er niet mee kunnen omgaan dat er mooie meiden zijn, dan is dat toch niet mijn probleem?!’

‘Daar kunnen we het dadelijk nog wel over hebben, maar eerst nog wat anders, Iris: het feit dat jij er geen kwaad in ziet, en dat je dus beweert dat je geweten er rustig onder blijft ...dat kan voor jou als Christen niet de doorslag geven! Niet het geweten geeft ons leiding, maar Gods Woord. En daarin staat ook wel het een en ander over onze kleren’.

‘Ja, dat weet ik wel, zo van: eerbaar, kuis en zo. Maar ja, de feeling daarvoor verandert gewoon in de loop van de jaren’.

‘Zeker is er wel een culturele verandering in de maatschappij. Maar wanneer die verandering negatief is en niets ppoort met Gods Woord, dan blijft de Bijbel onze maatstaf, Iris! Je moet er toch amar eens over nadenken welke signalen je uitzendt, meid! Wanneer je door jouw uiterlijk onreine gedachten tevoorschijn roept bij jongens, dan kun je je er niet met een smoesje van afmaken dat jou dat niet aangaat en dat het *hun* probleem is!’

Toen Iris die middag naar huis ging was ze niet meer helemaal zeker of die houding van ‘ik zie daar geen kwaad in’ wel een goede insteek was. Waarom moest alles ook zo vreselijk moeilijk zijn?! Maar ze was toch blij dat ze Marlies in haar leven had. Ondanks alles, of misschien wel juist om wie Marlies was.

(uit Folge mir nach) Michael Vogelsang